

[Poul Møller.]

mod forenkling, at man måske tværtimod skal lede med lup for i dette system at finde noget, der gør skattereglerne klarere og mere letfattede, enklere og mere rationelle for den borger, der skal regne sit skattetilsvaret ud.

Jeg skal herefter vende mig til den del af komplekset, som skal formindske det administrative besvær, skabe enklere og mindre administration.

Gennemgår man de vældige forslag med dette for øje, skal jeg ikke underkende, at der i dem findes administrative forenklinger, som også vi vil være interesserede i at bidrage til gennemførelsen af. Men jeg har ikke forstået det som min opgave her i dag at pege på de ting, vi er enige om, tværtimod må det være min opgave som opponenter at fremhæve de svage sider, bl. a. i et spin-kelt håb om, at finansministeren vil tage hensyn hertil, inden komplekset påny skal spadsere revy for det høje ting til efteråret.

Man kommer vist, alt taget i betragtning, ikke uden om, at der i forslagene, som de her foreligger for os, tilsammen skjuler sig mere administration end i den gældende lovgivning. I bemærkningerne har man fremhævet, at det administrative besvær lettes ved overgangen til faste procent-satser. Det er vel tilfældet; men man skal nu ikke overvurdere denne fordel. I de fleste kommuner har man jo ganske simple tabeller, som man slår op i for at konstatere, hvad en given indkomst skal betale i skat. Det er ikke skatteberegningen, men indkomstopgørelsen og opkrævningen, der sluger mest arbejdskraft, og i denne henseende rummer forslaget ikke megen forenkling.

Vi ønsker — jeg vil gerne understrege det så kraftigt, jeg kan — at ligningen bliver gjort effektiv; men når finansministeren vil have kontrol med indkøb af selv-jævne, dagligdags indbogenstande, skal han i hvert fald ikke regne med, at en sådan foranstaltning, hvis den skal have nogen værdi, vil mindske administrationen. Vi har intet imod, at løn til hushjælp kontrolleres, men mindre administration vil det næppe give. Ser man på opkrævningsbestemmelserne, vil den foreslåede overgang i bykommunerne til 10 skatteterminer måske være særdeles kærkommen og naturlig i flere tilfælde og i flere henseender; men det vil

betyde øget administration, øget opkrævningsbesvær. Således kan der nævnes flere bestemmelser, som vil forøge administrationen og forøge udgifterne til administrationen.

Hertil kommer de nye skatteobjekter, som den højtærede finansminister har udpeget sig. Lad mig nævne kapitalvindingsskatten, der for at være effektiv vel må kræve en kolossal administration med megen kontrol. Der må vel næsten foreskrives pligt for køberen til at indberette til ligningsmyndighederne ethvert tilfælde af køb af effekter, som er kapitalvindingsskat underkastet. En sådan pligt har man ganske vist i dag, for så vidt angår faste ejendomme; men man må fremtidig have noget tilsvarende for maskiner, inventar, afståelse af forretninger, gaver og gratialer. Der bliver en hel del skriveri om denne skat, også fordi man formentlig indtil dommedag vil strides med skattevæsenet om, hvorvidt vurderingen pr. 1. januar 1956 har været korrekt. Jeg skal senere gøre nogle bemærkninger om, hvorvidt denne meget høje kapitalvindingsskat tilfredsstiller min gruppes principielle syn på beskatningen. Jeg har her blot villet fremhæve den som en af de ting, der vil forøge administrationen og forøge skattemyndighedernes arbejdsopgave.

På samme måde som kapitalvindingsskatten vil dødsboafgiften forøge administrationens arbejdsbyrde.

Mest besvær vil imidlertid den foreslåede omlægning af udbetalingen af børnetilskud nok volde. Da vi i sin tid, i 1950, indførte børnetilskuddene, var vi alle enige om, at de skulle modregnes i skattetilsvaret. Derved blev børnetilskudsordningen en vigtig ingrediens i bestræbelserne for at gennemføre en differentieret skattepolitik, der tog hensyn til børnetallet, altså skatteevnen. Dette princip har man nu forladt. Af hensyn til nogle klager, som kommer fra en meget lille del af befolkningen, skal staten nu til at optræde som barnepige for hver eneste familie med børn her i landet. Medens manden normalt er den skattepligtige, skal betale skatten og i hvert fald hæfter for denne, skal kommunerne nu sørge for hvert halve år at udbetale børnetilskud til samtlige mødre her i landet. Jeg kan love den høje regering, at der ved denne foranstaltning skabes en administration, som